

Figyelem lépteitek

Beáztam magam közéték
a melegbe csöndbe
figyelem lépteitek
és szavatok
hasonló koppanását
várok
és nesztelen növekszem
furcsa szomorú
áttetsző kristályá

Álmos nagy szemét a madár...

Álmos nagy szemét a madár lecsukja
Óriás tüzes szívét a nap elhamvasztja.
Felhők ülnek csupasz ágakon, szemük pára, szavuk
halálom
Madarak hullnak, jaj, a fákról
Lefagy a mosoly az emberi szájról.
Félek, sűgom a szélnek
Nem ment más meg, mint az ének
Féltelek téged jaj az elmúlástól
Vágtató idő arany himporától
Mig meztelenséged fényében élek
Egyre csak remélek, mindig remélek
Egyszer lehull majd rólam csillag-palástod
S egyedül kell magam újra megtalálnom
Fényt kell szülnöm,
Sötétet oszlatnom
Meleget kell adnom
Havat olvasztanom
Kapaszkodom hát az emberek szavába
Kezeikbe, szívárvány-ingük ujjába